

Namibiaferð — blaðskrivning

Tað er ikki eiti á, sum leikað er í við penninum, nú 3 feroyingar hava verið eina kanningarferð í Namibia, fyrri at vita, um nakar møguleiki kundir finnst fyrri okkara hart trongda fiskiflota.

Tað, sum hevur elvt til hesa skrivning, er politiska støðan í Namibia og so ikki minst ein ávisur persónur, sum var við í ferðini.

Er tað so livandi galið her í apartheidfri Føroyum, at ein nú má ansa sær, hvønn ein tosar við ella hvørjum ein ger ferðalag saman við??!

Sjálvur havi eg í fleiri ár verið við til at kannað fiskimøguleikar og fiskivinnuavtalur nógvastaðni og verið í ferðalagi við monnum sum Paula Ellefsen, Atla Dam, Petur Reinert, Annfinni Kallsberg, Olafi Olsen, Hilmari Kass og øðrum í ymiskum londum. Slika skrivning hava vit to ongantíð sæð, hóast ikki kann sigast um øll hesi lond, vit hava verið í, at demokratið er sett í háseti, og langt frá tí. — Men nú var rumbul við lit.

Eingin av hesum, sum skrivað hava imóti, hava viðgjørt støðuna hjá fiskiflotanum so mikið sum við einum orði, og tað visir seg, sum teir skilja als ikki ella tað rorir teir ikki, at ein stórir partur av okkara allar nýggjast og best útgjördu skipum fara á húsangang longu í summ-ar.

Nei, í staðin fyrri at vera við til at finna útvegir, so verða teir, sum royna at gera nakað, kallaðir fyrri quislingar. Ja, soleiðis verður tann virður, sum í dag fæst við fiskivinnu í Føroyum. Á ein hátt skilji eg to hesar persónar væl. Tað er jú eingin vandi á ferð. Teir eru settir í alment starv — fyrri livið — á føstum lønarskala og styttrari arbeiðstíð fyrri hvørt ár, so her er eingin grund til andvekur ella leitan eftir fiskileiðum. Nei, dýnuna upp um høvd, tí lønin stendur á konto seinast í hvørjum mánað.

Namibia

Eftir at hava lisið nógv í utlenskum avisum og hoyrt um fiskimøguleikar í hesum landi hildu vit tað vera eina roynd vert at fara ein túr haðar at kanna viðurskiptini.

Inntrykkið, vit finga av veiðimøguleikum, var sera gott í Walvis Bay og Lüderitz, og havnaviðurskiptini og facilitetirnar vóru góðir, to vóru havnirnar kanska heldur grunnar.

Sjálvt um trýstið á

teirra fiskastovnar tey seinastu árinu hevur verið ógvuliga hart av spaniölu, russarum, polakum o.o., so hildu namibiarar, at góður møguleiki var enn fyrri okkum at koma at fiska har. Teir hugsaðu her serliga um eina samarbeiðsavtalu, so fiskurin kundi koma upp á land hjá teimum sjálvum. Hinir allir, sum fiska har, landa bert til sini egnu móðurskip, so tað fáa namibiarar onga gleði av.

Tað vil verða ov drúgt at seta alla frágreiðingina í blaðið her, men hon kann fáast seinni.

Eitt er so at kanna ein møguleika, men annað er at fáa avtaluna í lag og síðani at sigla í 30 dagar til Namibia.

Profittur og moralur

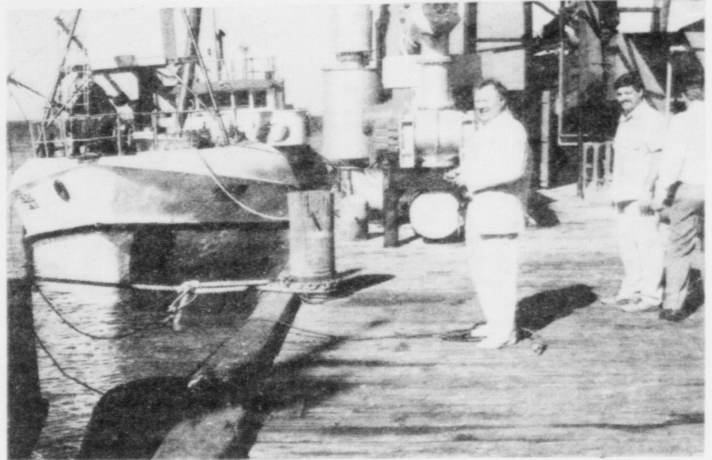
Jóannes Dalsgaard visir í grein síni í Sosialinum hin 22. mars á profitt og moral. Jú, Jóannes, eg havi tverri hoyrt um

Eg ætli ikki mær at bera í botuflaka fyrri styrið í Suðurafrika, líka litið sum eg geri tað, tá tað snýr seg um styrið í Angola og Etiopia, men tað má koma undir grovt hyklari, ikki at lata munin upp til at mótmæla, at milliónir av menniskjum doyggja í hungri í Etiopia fyrri ein stóran part av politiskum ávum, við tað at ikki so mikið sum neyðhjálpsleppur at verða útbýtt til tey svoltandi, og so samstundis leypa á Suðurafrika, har hóast alt øll fáa at eta.

ST-samtykt

Annars skal eg minna Jóannes Dalsgaard á, hvat ST sigur um lond sum Namibia:

«Samtykt III frá triðju ST-ráðstevnunum um rættin á havinum: I.a. Kunnger at: har eitt landaeki, hvørs fólk ikki hevur fingið fult frælsi ella annað sjálvstyri, sum er víðurkent av ST ella eitt landaeki undir

burtur úr hesum, kunnu vit samstundis «stuðla vælferð og menning» í tilandinum eisini.

Humanisma?

Eisini visir Jóannes Dalsgaard í greinini á, at Suðurafrika drepur, kúgar og torturerar. Jóannes, hvi nevnið tú ikki teir, sum veruliga drepa og pina í Namibia (SWAPO), sum opererar har frá

høvdu allir samráðingarmenn uppført seg so «presentabelt» sum Óli úti í stóru verð, so hevði staðið væl til við okkara úttanlands umboðan. Fyri tað nýtist mær ikki at vera samdur við Óla í øllum. Og harafturat skal eg gleða J.D. við, at tá høvi var, talaði Óli hardliga imóti apartheid. Annars veit J.D. eisini væl — um hann leggur í at vita tað — at tað eru nógvar apartheidlógir settar úr gildi tey seinastu árinu, enn tað má rimuligt ikki koma fram.

Hvi kanna fiskimøguleikar

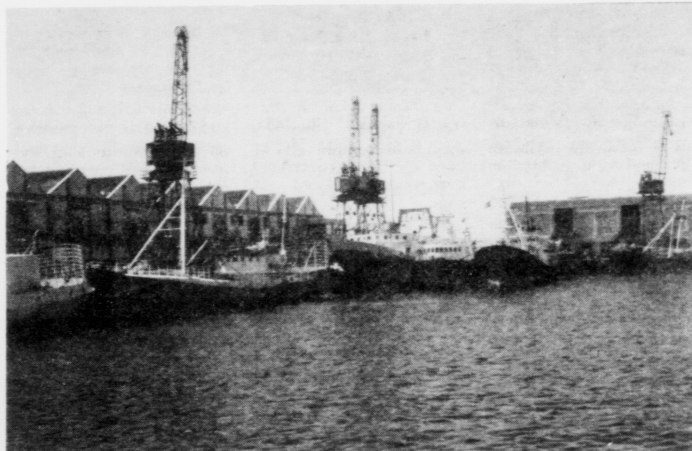
Tað tykist mær serdeilis lógið, at menn, sum hava so trupult við at styra í sinum egna landi, skulu vera so altráðir at siga øðrum, hvussu tey skulu styra. Orsøkin til Namibia, Argentina, Marokko- og Senegalferðirnar koma jú av, at okkara fiskivinna er so hart trongd, at her livst ikki longur. Og hvat er so høvudsorsøkin til hetta? Jú, ov nógv er tikið frá vinnuni, og hon er kroyst upp í ein krók, og nú snýr tað seg bert um tíð, til størsti parturin av fesk-fiskavinnuni stóðgar upp, um ikki okkurt heilt munandi verður gjørt. Í dag stendur tað bert upp til føroysku bankarnar um teir megna at halda skip-

unum gangandi, ella teir siga við vinnulivsmenn, at nú loyva teir ikki meiri yvirtrekk. Og tá kunnu tit, sum vátka tykkum í Namibia-málinum, byggja nýggj skjalasøvn, bókasøvn, skúlar og aðrar almennar bygningar og fylla hesar við stjórum í hægstu lønarflokum, men eitt skulu tit vita, at tað verður tykkum hart at sparka imóti broddinum.

Kargur kostur

Nú skal eg enda hesa grein, men eg skal gera Jóannes Dalsgaard og Arna Dahl og øðrum, sum hava leikað í um hesa ferð, heilt greitt, at er heilsan til tað, so skal eg — so leingi sum eg eri settur til tað — royna alt tað, eg makti fyrri at finna føroysku skipunum og fiskimonnum veiðimøguleikar, sjálvt um tað so ikki gerst aðra staðni enn hinumegin klótuna. Tykkara politisku meiningar og illgitingar verður kargur kostur hjá føroyska fiskimanninum og skipaeigarinum at liva av!

Osmund Justinussen

menn, sum hava sett profitt fram um moral her á landi, tá tað kom til teirra egna almennu løn, og eg taki fult undir við tær í, at hetta er ógvuliga ómoralskt. Men sum tú veitst, so var her ikki talan um reiðarar!

Objektiv landalæra?

Annars verður í somu grein vist á politisku støðuna hjá Namibia, og vist verður á, líka sum í einum gleðisrúsi, at øll lond skulu royna at gera Namibia livið so ótolandi sum gjørligt. Hetta haldi eg eisini vera ómoralskt. Annars skuldi ein trúð, at tá maður fer undir at læra landalæru frá sær ígjøgnum tíðindablað, so var hann í minsta lagi eitt sindur meira objektivur enn Jóannes Dalsgaard er tað.

hjálandayvirvaldi, skulu treytirnar viðvíkjandi rætti og áhugamálið í samtyktini fremjast til fyrirumens fyrri fólkið í landaekinum við tí fyrri eyga, at stuðla tess vælferð og menning», og

2. «Heitir á aðalskrivar-an í ST at kunngera samtyktina fyrri øllum limunum í ST um at kunngera samtyktina fyrri øllum limunum í ST og hinum luttakarunum á ráðstevnunum eins og fyrri høvudsstovnunum hjá ST og at biðja teir fylgja henni».

At gera eina fiskivinnuavtalu við Namibia kann ikki vera annað enn at stuðla tes vælferð og menning, so sum ST-samtyktin visir á. To skal sigast, at endamálið við ferðini var at finna føroyskum skipum og fiskimonnum okkara fiskimøguleikar, so um tað kemur nakað

Angola. Tað kann væl ikki vera so ómoralskt, at bara ideologiin í eins egna eygum er tann rætta, so ger einki, um fólk verða bæði pind og dripin. Jóannes Dalsgaard, í mínum hugaheimi er øll pining, rán, dráp og forfylging av øðrum menniskjum andstyggilig, so veri tað í Suðurafrika, Angola, Etiopia ella aðrastaðni.

Politisk ferð?

Við tað, at Óli Breckmann verður so hunddálkaður av at hava verið við okkum á hesi ferð, kenni eg tað sum mína skyldu at siga frá, at tað var ikki, sum Jóannes Dalsgaard sigur, Óli Breckmann, sum fekk okkum við sær til Namibia á politiska ferð! Hann kom við okkum, við tað, at hann hevði verið har fyrr, og eg skal gera Jóanesi greitt, at

Íbúð fyrri summarið

Í tíðarskeiðinum frá 18. april og fram til umleið 1. september, sóknast vit eftir eini minni íbúð í Havn til arbeiðsfólk okkara.

Føroya Fornminnisavnav

Hoyvík - Postboks 1155
FR-110 Tórshavn - tlf. 10700